

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในทศวรรษที่ผ่านมาความเปลี่ยนแปลงจากกระแสโลกาภิวัตน์ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ได้ส่งผลให้ประชาคมโลกต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงอย่างหลากหลาย ภายใต้สังคมและระบบเศรษฐกิจที่มีลักษณะความสลับซับซ้อนและเชื่อมโยงกันมากขึ้น มีการปรับระบบเศรษฐกิจใหม่ของโลกที่นำไปสู่กติกการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ และมีแนวโน้มการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาค ทั้งระดับทวีปและพหุภาคีที่มีอิทธิพลเพิ่มขึ้น เพื่อสามารถปรับตัวอย่างรู้เท่าทันกระแสการเปลี่ยนแปลง เพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศ และก้าวสู่ระบบเศรษฐกิจยุคใหม่อย่างเท่าเทียมกัน

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ยังเป็นสิ่งที่ประชาคมโลกให้ความสำคัญ และเห็นพ้องกันว่า การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและอย่างทั่วถึงจะสามารถนำพาประเทศและภูมิภาคไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนได้ ดังนั้น กระแสการปฏิรูปการศึกษาจึงได้เกิดขึ้น ควบคู่ไปกับกระแสการปฏิรูปทางกฎหมาย การเมือง สังคม เศรษฐกิจ และการปฏิรูปด้านอื่นๆ เพื่อให้การศึกษาเป็นกลไกในการสร้างเสริมสันติภาพ ความผาสุก และการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนของประเทศและของโลก ประเทศไทยนั้น ได้มีการเข้าร่วมสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations: ASEAN) หรือ อาเซียน โดยทำความร่วมมือกับอาเซียนเพื่อพัฒนาด้านการศึกษา กับกลุ่มประเทศอาเซียน ประกอบด้วย การพัฒนาเครือข่ายโรงเรียน การแลกเปลี่ยนนักเรียน การสนับสนุนทุนการศึกษาต่อในต่างประเทศ การศึกษาและฝึกอบรมครู การศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ผู้บกพร่องทางสติปัญญาและทางร่างกาย การวิจัย การฝึกอบรมวิชาชีพ การพัฒนาหลักสูตร และการสร้างเสริมอัตลักษณ์ ความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนอาเซียนซึ่งเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการสร้างประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีอัตลักษณ์ร่วมกัน ทำให้เกิดเป็นสังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน สามารถตอบสนองต่อความต้องการของภูมิภาคในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนเพื่อก้าวไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้

กำหนดยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนใน พ.ศ. 2558 (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553 : ก-ค) ซึ่งจัดทำขึ้นจากผลการศึกษาวิเคราะห์ ข้อมูลและการระดมความคิดเห็นจากกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ โดยยึดตามกรอบการพัฒนาของอาเซียน ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ 3 ยุทธศาสตร์ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถของบัณฑิตให้มีคุณภาพตามมาตรฐานในระดับสากล

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมบทบาทของอุดมศึกษาไทยในประชาคมอาเซียน

จากยุทธศาสตร์ทั้ง 3 ยุทธศาสตร์นี้จึงได้มีการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ซึ่งเป็นแผนที่เน้นการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ทำให้ในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษามีได้มีภาระหน้าที่เพียงแค่แก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ณ วันนี้ เท่านั้น แต่ยังมีภาระหน้าที่ที่จะต้องดำเนินนโยบายตามแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และมีการวางเป้าหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยการวาง “กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 – 2565)” (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553 : 3) ซึ่งมีสาระสำคัญคือ “การยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาไทย เพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพสามารถปรับตัวสำหรับงานที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต พัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาในการสร้างความรู้ และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในโลกาภิวัตน์ สนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนของท้องถิ่นไทย โดยใช้กลไกของ ธรรมชาติ การเงิน การกำกับมาตรฐาน และเครือข่ายอุดมศึกษาบนพื้นฐานของเสรีภาพทางวิชาการ ความหลากหลาย และเอกภาพเชิงระบบ” จากเป้าหมายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผนวกกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2547 : 1) ซึ่งเป็นกฎหมายที่มุ่งปฏิรูปการศึกษาโดยปฏิรูปในด้านต่าง ๆ คือ สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา ระบบการศึกษา แนวการจัดการศึกษา การบริหารและการจัดการศึกษา มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษาและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้นไป จึงจำเป็นที่สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดทำหลักสูตร และระบบการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อชุมชน ต่อประเทศชาติ และสามารถผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะตามที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีประกาศกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2552 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานที่กำกับและส่งเสริม การดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาได้ดำเนินการ โครงการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย (Thai Qualifications Framework for Higher Education; TQF : HED) (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553 : 6) เพื่อเป็นเครื่องมือในการนำนโยบายที่ ปรากฏในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของชาติในส่วน ของ มาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม กรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษามุ่งเน้นเป้าหมายการจัดการศึกษาที่เน้นผลการเรียนรู้ของนักศึกษา เป็นการ ประกันคุณภาพบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิ แต่ละคุณวุฒิ และสื่อสารให้สังคม ชุมชน รวมทั้ง สถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศเข้าใจตรงกันและเชื่อมั่นถึงผลการเรียนรู้ที่บัณฑิตได้รับ การพัฒนาว่ามีมาตรฐานที่สามารถเทียบเคียงกันได้ด้วยสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ และเพื่อเป็นการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชา รวมทั้งใช้ เป็นหลักในการจัดทำมาตรฐานด้านต่างๆ เพื่อให้การจัดการศึกษามุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันในการผลิต บัณฑิตได้อย่างมีคุณภาพมากที่สุด โดยในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาตินั้น กำหนดให้คุณภาพของบัณฑิตทุกระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชา ต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลการ เรียนรู้ครอบคลุม 5 ด้าน ได้แก่

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม
2. ด้านความรู้
3. ด้านทักษะทางปัญญา
4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี

สารสนเทศ

ดังนั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสี่สิบมหาวิทยาลัยราชภัฏตาม พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พุทธศักราช 2547 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีเขตพื้นที่ในการจัดการศึกษาทั้งหมด 4 แห่ง (มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่, 2552 : 3)

1. เขตพื้นที่เวียงบัว อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
2. เขตพื้นที่แม่สา อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่
3. เขตพื้นที่สะลวง – ขี้เหล็ก อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่
4. เขตพื้นที่แม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน

มหาวิทยาลัยมีคณะต่าง ๆ ทั้งหมด 5 คณะ และ 1 วิทยาลัย ประกอบไปด้วย คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีการเกษตร และ วิทยาลัยแม่ฮ่องสอน

คณะวิทยาการจัดการ (คณะวิทยาการจัดการ, 2552 : 9) ซึ่งเป็น 1 ใน 5 คณะที่มหาวิทยาลัยได้จัดตั้งขึ้นมีการดำเนินงานให้บริการการศึกษา มีสาขาวิชาในสังกัด 6 สาขาวิชา ประกอบด้วย สาขาวิชานิเทศศาสตร์ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการจัดการและการบริหารทรัพยากรมนุษย์ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ รายละเอียดดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 จำนวนหลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอนในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามสาขาวิชาในสังกัดคณะวิทยาการจัดการ

สาขาวิชา	จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอน			รวม
	ปริญญาตรี 4 ปี	ปริญญาตรี 2 ปีต่อเนื่อง	ปริญญาโท	
1. นิเทศศาสตร์	1	-	-	2
2. การบัญชี	1	1	-	2
3. เศรษฐศาสตร์	2	-	-	2
4. การตลาด	1	1	1	5
5. การจัดการและการบริหารทรัพยากรมนุษย์	2	2	-	2
6. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	1	1	-	2
รวม	8	5	1	15

ในส่วนของหลักสูตรบริหารธุรกิจนั้น ได้เปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ และ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ รายละเอียดดังตารางที่ 1.2

ตารางที่ 1.2 รายละเอียดหลักสูตรบริหารธุรกิจที่เปิดสอนในปีการศึกษา 2552

ระดับปริญญาตรี	
ชื่อปริญญา	ชื่อหลักสูตร
บริหารธุรกิจบัณฑิต (การตลาด) บธ.บ. (การตลาด) Bachelor of Business Administration (Marketing) B.B.A. (Marketing)	หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด Bachelor of Business Administration Program in Marketing
บริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการ) บธ.บ. (การจัดการ) Bachelor of Business Administration (Management) B.B.A. (Management)	หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ Bachelor of Business Administration Program in Management
บริหารธุรกิจบัณฑิต (การบริหารทรัพยากรมนุษย์) บธ.บ. (การบริหารทรัพยากรมนุษย์) Bachelor of Business Administration (Human Resource Management) B.B.A. (Human Resource Management)	หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ Bachelor of Business Administration Program in Human Resource Management
บริหารธุรกิจบัณฑิต (คอมพิวเตอร์ธุรกิจ) Bachelor of Business Administration (Business Computer) บธ.บ. (คอมพิวเตอร์ธุรกิจ) B.B.A. (Business Computer)	หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ Bachelor of Business Administration Program in Business Computer

ดังนั้นคณะวิทยาการจัดการ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ทำหน้าที่ผลิตและยกระดับขีดความสามารถของบุคลากรที่เป็นกำลังของประเทศ ผลิตกำลังคนสู่ภาคธุรกิจและภาคอุตสาหกรรม ทำหน้าที่จัดการศึกษา เพื่อตอบสนองความต้องการของภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมซึ่งหากการผลิตบัณฑิตไม่สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานได้แล้วย่อมเกิดปัญหาการผลิตแรงงานจำนวนไม่ตรงกับความต้องการของตลาด หรือมีคุณภาพไม่ตรงกับความต้องการของตลาด จนอาจส่งผลกระทบต่อการทำงานและทำให้เกิด

การวางแผนตามมา โดยกระบวนการผลิตเพื่อให้ได้กำลังคนที่มีคุณภาพ ตรงตามความต้องการของ ตลาดแรงงานนั้น จำเป็นต้องพิจารณาความคิดเห็นและความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่ใช้แรงงาน บัณฑิตที่คณะผลิตออกไปในแต่ละปีเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิต ให้สามารถ ตอบสนองความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตได้ นอกจากนั้นหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตจำเป็นต้อง ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติซึ่งใน กระบวนการปรับปรุงหลักสูตรต้องมีการสำรวจความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิตเพื่อนำข้อมูลมา ปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพมากที่สุด ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมี ความสนใจที่จะศึกษาคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตใน ทิศนะของผู้ใช้บัณฑิต เพื่อเป็นแนวทางในการผลิตบัณฑิต ให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการของ ตลาดแรงงานและสถานประกอบการ อันจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการ ดำเนินงานของคณะและของมหาวิทยาลัย และช่วยลดปัญญว่างงานของบัณฑิตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ในทัศนะ ของผู้ใช้บัณฑิตในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของหลักสูตรบริหารธุรกิจ บัณฑิตในทัศนะของผู้ใช้บัณฑิตตามคุณลักษณะของผู้บริหารสถานประกอบการและสาขาวิชาของ บัณฑิต
3. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพของหลักสูตรและบัณฑิตให้มีคุณลักษณะตรง ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ในทัศนะของผู้ใช้บัณฑิตในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
2. ผลการวิจัยเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพของหลักสูตรและการผลิตบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน สังคม และประเทศชาติ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตเนื้อหา

การค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ มุ่งศึกษาเฉพาะคุณลักษณะของบัณฑิตหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ภาคปกติ ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ใช้บัณฑิตขององค์กรผู้ใช้บัณฑิตในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่รับบัณฑิตใน สาขาวิชาการตลาด สาขาวิทยาการจัดการ สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2552 เข้าทำงาน จำนวน 308 คน (กองนโยบายและแผน, 2553)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้ใช้บัณฑิตในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้เกณฑ์กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ทั้งสิ้น 175 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ (Independent variable) คือ

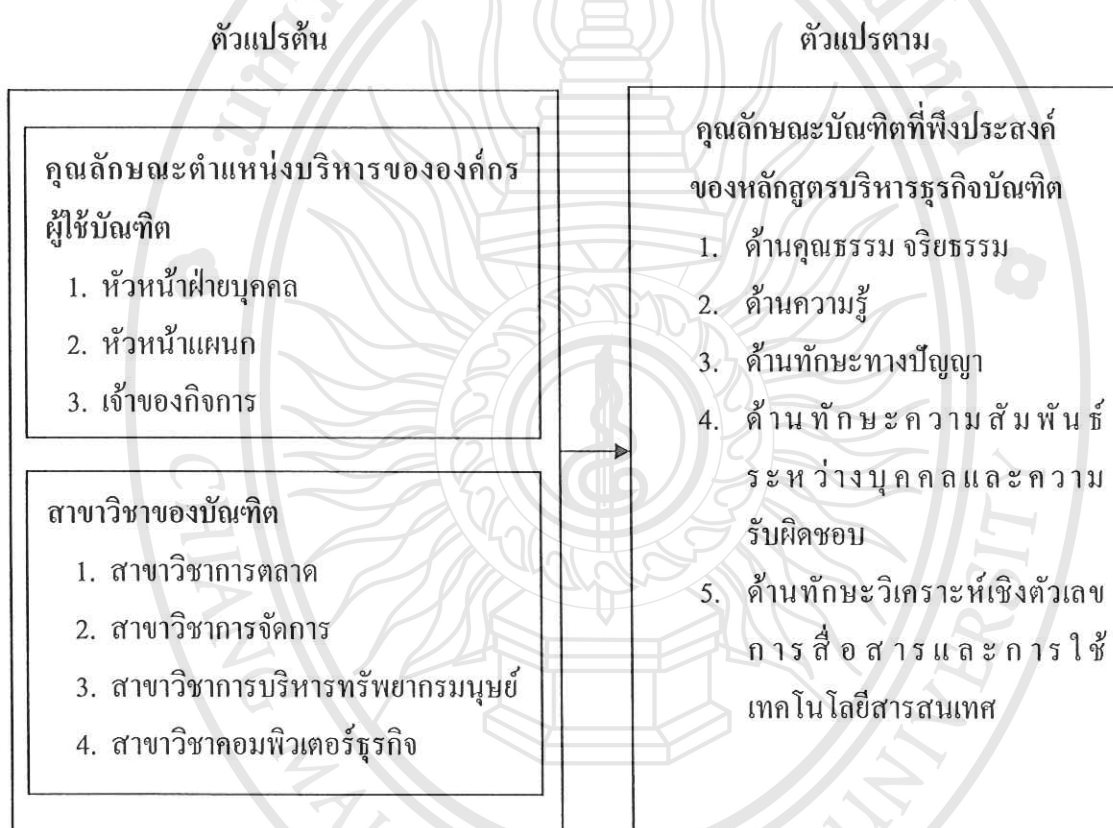
1. ตำแหน่งบริหารของผู้บริหารในองค์กรผู้ใช้บัณฑิต
2. สาขาวิชาของบัณฑิต

ตัวแปรตาม (Dependent variable) คือ คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของหลักสูตรบริหารธุรกิจด้านต่าง ๆ คือ

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม
2. ด้านความรู้
3. ด้านทักษะทางปัญญา
4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยผู้วิจัยได้กำหนด ตำแหน่งบริหารขององค์กรผู้ใช้บัณฑิตและสาขาวิชาของบัณฑิตเป็นตัวแปรต้นพร้อมกันนั้น ได้กำหนดตัวแปรตามประกอบด้วย 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) ด้านทักษะวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ หมายถึง สิ่งที่ใช้ชี้ให้เห็นถึงลักษณะประจำคุณสมบัติเฉพาะตัว หรือคุณลักษณะของบัณฑิตในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้าน

ความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

บัณฑิต หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ภาคปกติ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ผู้ใช้บัณฑิต หมายถึง องค์กรหรือหน่วยงานที่ใช้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประกอบไปด้วยหัวหน้าฝ่ายบุคคล หัวหน้าแผนก เจ้าของกิจการ หรือบุคคลที่ทำหน้าที่บังคับบัญชาของบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ทั้งหน่วยงานที่เป็นหน่วยงานราชการ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานเอกชน

หัวหน้าฝ่ายบุคคล หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งฝ่ายบริหารของสถานประกอบการ และมีอำนาจในการสรรหา คัดเลือก และบรรจุแต่งตั้งบุคลากรในสถานประกอบการ

หัวหน้าแผนก หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งฝ่ายบริหารสถานประกอบการและมีหน้าที่ในการควบคุมดูแลการทำงานอย่างใกล้ชิดกับบุคลากรในแผนก

เจ้าของกิจการ หมายถึง เจ้าของกิจการที่มีการดำเนินงานด้านธุรกิจโดยเป็นผู้บริหาร โดยตรงมีการควบคุมดำเนินงานด้วยตนเอง

การผลิตบัณฑิต หมายถึง การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่คาดหวังไว้ ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี

มาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต หมายถึง คำอธิบายสิ่งที่คาดหวังว่าผู้เรียนควรรู้ เข้าใจ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ภายในกรอบระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ กำหนดโดยผู้สอนหรือตามเป้าหมายของหลักสูตร โดยมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ของการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการประสบความสำเร็จในการเรียนในระดับการศึกษา/หลักสูตรนั้นๆ ได้แก่ ความรู้ สมรรถนะ ทักษะการปฏิบัติ ทักษะเชาว์ปัญญา ทักษะการคิดทักษะในการติดต่อสื่อสารการจัดการสารสนเทศ ทักษะการเรียนรู้ ลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะทางวิชาชีพ และความรับผิดชอบต่อสังคม

ด้านคุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Moral) หมายถึง การพัฒนานิสัยในการประพฤติอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และด้วยความรับผิดชอบทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม ความสามารถในการปรับตัวชีวิตในความขัดแย้งทางค่านิยม การพัฒนานิสัยและการปฏิบัติตามศีลธรรม ทั้งในเรื่องส่วนตัวและสังคม การตรงต่อเวลา การเสียสละ การมีสัมมาคารวะ ความซื่อสัตย์ต่อตนเองและ

ผู้อื่น ความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชน ความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ และความมีระเบียบวินัยตามกฎหมายเกณฑ์ของสังคมและหน่วยงาน

ด้านความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ การนึกคิด และการนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงในหลักการ ทฤษฎีตลอดจนกระบวนการต่างๆ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ รวมถึงการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ให้ทันสมัย การพัฒนาตนเองให้ทันสมัยอยู่เสมอ

ด้านทักษะทางปัญญา หมายถึง (Cognitive Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์และใช้ความรู้ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ ทฤษฎีและกระบวนการต่างๆ ในการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ๆ ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน โดยมีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ การทำงานร่วมกันกับผู้อื่นได้

ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility) หมายถึง ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่มการแสดงถึงภาวะผู้นำความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ความสามารถในการวางแผนและรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง ความอดทน ความกระตือรือร้น ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ความเชื่อมั่นในตัวเอง ความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย ความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน การอ่อนน้อมถ่อมตน และมีเจตคติที่ดีต่องานและหน่วยงาน

ด้านทักษะวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข ความสามารถในการใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติ ความสามารถในการสื่อสารทั้งการพูด การเขียน และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ให้ทันสมัยอยู่เสมอ การทำงานอย่างเป็นระบบ การพัฒนาตน ทักษะความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ ทักษะความสามารถในด้านภาษา ทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้ใช้บัณฑิตที่มีตำแหน่งบริหารในองค์กรผู้ใช้บัณฑิตต่างกันมีความประสงค์ต่อคุณลักษณะของบัณฑิตแตกต่างกัน
2. ผู้ใช้บัณฑิตที่มีบัณฑิตสาขาวิชาต่างกันมีความประสงค์ต่อคุณลักษณะของบัณฑิตแตกต่างกัน